

2. Єлець О. П. Мотивація інноваційної діяльності персоналу. Економічний вісник Запорізької державної інженерної академії. 2016. Вип. 2. С. 78–83.

3. Косолапова Е. В. Новий підхід до оцінки ефективності управління персоналом. Вісник Національного університету водного господарства та природокористування: зб. наук. праць. 2008. Вип.1 (41). С. 117–124.

4. Кузьмін О. Є., Хілуха О. А., Ліпич Л. Г. Управління інтелектуальним капіталом машинобудівних підприємств: монографія. Луцьк : Вежа-Друк, 2014. 200 с.

5. Лепейко Т. І., Миронова О. М. Управління персоналом підприємства в умовах невизначеності (поведінковий підхід): монографія. Х.: ХНЕУ, 2010. 236 с.

6. Луцик Т. Р., Ігнатенко С. П. Управління персоналом в системі операційного менеджменту. Економіка і регіон. 2012. № 3. С. 189–193.

УДК 336.114

Поліщук В.В., студент, Шацька З.Я., к.е.н., доцент
Київський національний університет технологій та дизайну

ФІНАНСОВИЙ ПОТЕНЦІАЛ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

Загальновідомо, що однією із базових характеристик економіки країни, основою її конкурентоспроможності, безпеки і сталого розвитку є економічний потенціал. У перекладі з латинської, потенціал – це сукупність наявних засобів, можливостей у певній галузі. При конкретизації об'єкта управління, потенціал означає наявність можливостей та здібностей (навиків та вмінь) окремої особи (трудоного колективу), за реалізації яких збільшується ефективність цього об'єкта (підприємства, регіону, країни). Тобто, наявний потенціал поєднує минуле, характеризує теперішнє та орієнтується на майбутнє.

Важливою складовою економічного потенціалу країни є її фінансовий потенціал. В економічній науковій літературі поняття «фінансового потенціалу» часто ототожнюють з поняттям бюджетного, податкового або інвестиційного потенціалу.

Сьогодні приділяється велика увага стратегії економічного розвитку країни, одну з вирішальних ролей у якій має відіграти її фінансовий потенціал. Україна включається до світових міжнародних відносин і проектів, що слугуватиме зростанню її інвестиційної привабливості для іноземних організацій і приватних інвесторів. Прискоренню цих процесів має сприяти ефективна державна макроекономічна політика, направлена на створення сприятливого економічного потенціалу країни [4]. Важливою складовою реалізації стратегії сталого розвитку України є модернізація фінансового механізму, основна мета якої – підвищення ефективності використання фінансового потенціалу й оптимізація управління наявними фінансовими ресурсами.

Сьогодні постала необхідність вдосконалення фінансових методів, інструментів, важелів, нормативно-правового й інформаційного забезпечення на всіх рівнях економічної системи держави для забезпечення сталого її розвитку. Поняття «сталий розвиток» передбачає гармонійне поєднання екологічної, соціальної та економічної складових. Загалом з економічної точки зору він має забезпечувати цілісність і життєздатність природного середовища. Основою політики сталого розвитку має бути якість життя населення. Тому надзвичайно важливим є визначення пріоритетності та взаємозалежності життєвовазначальних інтересів населення

Фінансовий потенціал як фінансова категорія відображає соціально-економічні відносини, що виникають у процесі фінансово-господарської діяльності суб'єктів і пов'язані із формуванням, розподілом та перерозподілом, використанням, накопиченням та примноженням його фінансових активів, впливають на фінансовий стан та фінансову стійкість.

В сьогоденні ринкових умовах потужний фінансовий потенціал є основою соціально-економічного розвитку держави, становленню великих

транснаціональних корпорацій [3]. Потенціал, що об'єднує в собі як просторові, так і тимчасові характеристики, концентрує одночасно три рівні зв'язків і відносин. Перший рівень визначається як результат минулого нагромадження системою сукупних властивостей, які зумовлюють можливість її до функціонування та розвитку, а поняття «потенціал» набуває значення «ресурс». Другий рівень розглядається як такий, де реалізуються наявні реалізовані та нереалізовані можливості, а поняття «потенціал» відповідає поняттю «резерв». Третій рівень свідчить, що потенціал «орієнтується на майбутнє», містить елементи майбутнього розвитку та виступає «єдністю стійкого і мінливого станів» [3, 4].

Фінансовий потенціал – це вартісна категорія, яка дозволяє виміряти в абсолютних обсягах та визначити у відносних показниках наявні фінансові активи економічних суб'єктів, змоделювати їх потенційні можливості до нарощування та реалізації у майбутньому. Вивчення та оцінка фінансового потенціалу, відносин, що його характеризують, показників, які надають можливість визначити розміри його та окремих складових, дозволяє не лише досліджувати процес формування, накопичення та використання фінансових активів економічних суб'єктів в процесі їх діяльності, але й виявити тенденції, закономірності, механізм управління фінансовим потенціалом, що дозволить впливати на його результативність, формувати умови для забезпечення оптимальності дій та заходів, відповідно до тенденцій національного і світового розвитку, пріоритетів та потреб економічних суб'єктів [1, 2].

Отже, фінансовий потенціал держави – це одна з ключових базових характеристик економіки. Від його обсягу та ефективності управління залежать напрями та результативність національної фінансової стратегії – важливого інструменту реалізації довгострокових національних планів країни, забезпечення її незалежності і безпеки та сталого розвитку.

Література

1. Буряченко А.Є. Фінансовий потенціал регіонального розвитку: Монографія. – 2013. – 342 с

2. Кучер Г. Фінансовий потенціал економічного розвитку: теоретичний аспект / Г. Кучер // Вісник КНТЕУ, 2014 – № 4. – С.92-103..

3. Мельник А.О. Розвиток фінансової діяльності транснаціональних компаній // А.О. Мельник. – Науковий вісник Буковинської державної фінансової академії.

4. Ольшанська О. В. Агросоціальна система України: монографія. / О. В. Ольшанська. — К.: КНЕУ, 2013. — 329 с.– №9. – 2007.

4. Сучасні проблеми економічного розвитку України: монографія/ за ред. О.В. Ольшанської, А.О. Мельник, Т.Є.Воронкової – К.: ТОВ «ДКС центр», 2018. – 184 с.

5. Шумська С.С. Фінансовий потенціал країни: методологія визначення та оцінки / С. С. Шумська // Фінанси України, 2007. – № 5. – С. 55-64. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Fu_2007_5_7

УДК 339.732.2

Поліщук М.Р., магістрант, Шацька З.Я., к.е.н., доцент
Київський національний університет технологій та дизайну

КОНЦЕПЦІЯ ПАРТНЕРСТВА МІЖНАРОДНОГО БАНКУ РЕКОНСТРУКЦІЇ ТА РОЗВИТКУ З УКРАЇНОЮ

Сучасний стан світової економіки характеризується високим рівнем глобалізації економічних процесів і визначає необхідність створення міжнародних організацій на національному рівні, які забезпечать використання досягнень сучасної цивілізації і сформуують умови для економічного розвитку світової і національних економік [4]. Однією з таких міжнародних організацій є Міжнародний банк реконструкції і розвитку (МБРР), що являє собою найбільшу фінансову систему, який надає допомогу країнам, що розвиваються із середнім рівнем доходів на душу населення. Головною метою МБРР є надання довгострокових позик і кредитів, також гарантія для приватних інвестицій. МБРР надає кредити на строк до 20 років для покращення